

Saturday, March 22, 2008: ကိုငြိမ်းဝေ မှတ်စုစာအုပ်မှ ရိုက်ကူးသည်။

Cloud In Pants by V.Mayakovsky (1914-1915)

ဘာသာပြန်သူ ။ ။ မောင်သာနိုး

ဘာသာပြန်ပြီး ။ ။ ၁၉၆၉

ထပ်မံပြင်ဆင် ။ ။ ၁၉၈၁

(The Thirteenth Apostle)

“ဘာသာပြန်သူရဲ့ စကားတစ်ခွန်း”

မာယာကော့စကီးရဲ့ “ဘောင်းဘီဝတ်မိုးတိမ်” ကို ၁၉၁၅ က ရေးခဲ့တာဆိုတော့ အခု အနှစ် ၇၀ အသက်ရည်ခဲ့ပြီ။ ဒီကဗျာရေးစဉ် ၂၀ ရာစု အစပိုင်းဟာ ခေတ်ပေါ်အနုပညာ စတင်ပေါက်ဖွားရာ ဖြစ်တယ်။ ခေတ်ပေါ်ဝါဒက အခြားဝါဒဂိုဏ်း တွေအမျိုးမျိုး ပေါ်ထွန်းတဲ့အထဲက မာယာကော့စကီးတို့ကတော့ “အနာဂတ်ဝါဒဂိုဏ်း” က ဖြစ်တယ်။ အနာဂတ်ဝါဒ အပြင်း ထန်ဆုံးအချိန် တော်လှန်ရေးစိတ်ဓါတ်အတက်ကြွဆုံးအချိန်မှာ သူ ဒီကဗျာကို ရေးခဲ့တာပါပဲ။

ကဗျာကို အဆုံးမှာ ၁၉၁၄ - ၁၅ လို့ အဆုံးသတ်ထားပေမဲ့ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိအဆိုအရ ၁၉၁၄ မှာက စဉ်းစားနေ တာသာဖြစ်ပြီး ၁၉၁၅ မှာမှ ချရေးတာဖြစ်တယ်။ အဲဒီတုန်းက သူ့အသက် ၂၂နှစ်။ ကဗျာကို ဦးတည်ထားရာ မာရီယာအလ နွာရော့ဗ်နာကို သူ ၁၉ နှစ်သားအရွယ်ကတွေ့ခဲ့။ အသဲကွဲခဲ့ရတာပါ။ အဲဒီအချိန်တုန်းက မာရီယာက ၁၇ နှစ်သမီးအရွယ်၊ လှတယ်၊ ရည်မွန်တယ်၊ အတွေးသစ်တွေ၊ တော်လှန်တဲ့စိတ်ဓါတ်တွေနဲ့ တိုးတက်တဲ့မိန်းကလေးပါပဲ။ ဒီလိုမိန်းကလေး မျိုးကို တွေ့ရ အချစ်ကြီးချစ်မိရပြီး အသဲကွဲရတဲ့ အချစ်စိမ်းကလေး။ မာယာကော့စကီးဟာ ထိန်းမရသိမ်းမရခံစားခဲ့ရတယ်။ သူ့ကဗျာကို ၄ပိုင်းခွဲဖို့စီစဉ်တယ်။ တပိုင်းကို ကြွေးကြော်သံတခုစီနဲ့ -----

- ၁။ မင်းတို့အချစ် ကျဆုံးပါစေ။
- ၂။ မင်းတို့ အနုပညာ ကျဆုံးပါစေ။
- ၃။ မင်းတို့ လူ့အဖွဲ့အစည်း ကျဆုံးပါစေ။
- ၄။ မင်းတို့ ဘာသာရေး ကျဆုံးပါစေ။

ကဗျာရဲ့မူရင်းနာမည်က “၁၃ပါးမြောက် သာဝက” ဖြစ်တယ်။ ခရစ်တော်မှာ သာဝက ၁၂ ပါးရှိလေတော့ သူက ၁၃ ပါးမြောက် တော်လှန်ရေးရဲ့ သာဝကလို ဆိုတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဆင်ဆာက ခွင့်မပြုခဲ့လို့ “ဘောင်းဘီဝတ်မိုးတိမ်လို့” ပြင်လိုက်ရတယ်။ ကဗျာနဲ့ပတ်သက်လို့ သူ့ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိမှာ ဒီလိုရေးထားတယ်။

“ ၁၉၁၅.....ညနေများမှာ ကမ်းခြေတလျှောက် လမ်းသလား။ ဘောင်းဘီဝတ်မိုးတိမ် ကိုရေး၊ နီးကပ်လာတဲ့ တော်လှန်ရေးကို မြင့်မြင့်မားမားခံစားမိ။ မူတောမာဘီကို ခရီးဆက်။ မက်ဇင်ဂေါ်ကို သူ့ရဲ့တစ်စိတ်တဒေသ ဖတ်ပြ။ ဂေါ်ကီ စိတ်ထိခိုက် ----- ငါ့ပုခုံးပေါ်မှာ ငိုရှာ၊ ကဗျာက သူ့ကို စိတ်ထိုက်သွားစေခဲ့။ ငါ နည်းနည်းဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားမိ။”

ဂေါ်ကီ ကလည်း ၁၉၁၅ ခု၊ ဇူလိုင်လမှာ မာယာကျော့စကီးထံ ချီးကျူးရေးသားခဲ့ပါတော့တယ်။ ပါရမီရှိတယ်၊ ကြိုးစားဖို့၊ လေ့လာဖို့လိုတယ်၊ ဒီလိုဆိုရင် ကဗျာကောင်း ကဗျာစစ်တွေ ရေးလာလိမ့်မယ်တဲ့။

အခုဘာသာပြန်ဟာ ဟားဗတ်မာရှယ်ရဲ့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် (A Cloud in Trousers) နဲ့ ဒေါ်ရီယန်ရော့ထင် ဘတ်ရဲ့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် (Cloud in Pants) တို့ကို မှီငြမ်းကာ ရှုရှားဆရာသမားများ အကူအညီကိုယူပြီး ရှုရှုမူရင်းက တိုက်ရိုက် ဗမာလို ဘာသာပြန်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မောင်သာနိုး

စကားချီး

အဆီပြန်ဆိုဖာပေါ်က ဝပြီပြီလက်ပါးစေလို
နူးညံ့ပျော့အိ ဦးကျောက်ထက်မှာ အိပ်မက် မက်နေတဲ့
ခင်ဗျားတို့ရဲ့ စိတ်ကူးကို
သွေးစွန်းတဲ့ နှလုံးသားရဲ့ အဝတ်စုတ်နဲ့ လှောင်ပြောင်လိုက်
မထီလေးစား စပ်ပူစပ်လောင် ဝလန်အောင်သရော်လိုက်မယ်။
ကျုပ်ဂိညာဉ်မှာ ဆံဖြူတပင်မရှိဘူး။
အဘိုးအိုဆန်တဲ့ နူးညံ့သိမ်မွေ့မှုမျိုး ဝေလာဝေး။
ခွန်အားပြည့်ဝတဲ့ အသံနဲ့ လောကကို ထစ်ချုန်းလို့
ကျုပ်သွားနေတယ် လူချောလူလှ
နှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်သားကလေး။

လူသိမ်လူမွေ့တို့
ခင်ဗျားတို့က ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုတယောပေါ်တင်ကြတယ် ။
အရိုင်းအစိုင်းတို့ ကတော့ မေတ္တာကိုပုံပေါ်တင်ကြရဲ့ ။
ဒါပေမဲ့ ထူထူထဲထဲ နှုတ်ခမ်းတွေချည်းဖြစ်သွား အောင်
ကျုပ်လိုပြောင်းပြန်လှန်ပစ်ဖို့ တော့တတ်နိုင်မယ်မဟုတ်ဘူး။

ပိုးဖဲထည်လွမ်း ဧည့်ခန်းထဲက
ပညာယူဖို့ ထွက်လာခဲ့ကြ။
နတ်မျိုးနွယ်ဂိုဏ်းဝင် ဗျူရီကရက်ကိုလူချောတို့
ထမင်းချက်ဟာချက်ပြုတ်နည်းစာအုပ်လှန်သလို
နှုတ်ခမ်းတွေကို ငြိမ်းဆိတ်ဆိတ် လှန်လှောတက်သူတို့
ဆန္ဒရှိကြရင်
ဒေါမန်ထန်ပြင်းတဲ့ သွေးနဲ့သားနဲ့ဖြစ်ပြမယ်
ယောက်ျားမဟုတ် “ဘောင်းဘီဝတ်မိုးတိမ်” ရယ်လို့
ပန်းဝေဝေနဲ့ နိဆ ရှိတယ်လို့ ကျုပ်မယုံဘူး
တခါထပ်ပြီး ကျုပ်ဟိမ္မန္တာချီးကျူးခန်းဖွင့်လိုက်ဦးမယ်
ဆေးရုံလိုလျောင်းစက်နေကြတဲ့ ယောက်ျားတွေကို
စကားပုံလို ဟောင်းမြင်းနေတဲ့ မိန်းမတွေကို ။

မင်းတို့ အချစ်ကျဆုံးပါစေ

(၁)

ဒါ ငှက်ဖျား ငန်းဖမ်း ဇာတ်လို့ များထင်ကြသလား။

ဒါဖြစ်ခဲ့တယ်

ဩဒိဆာမှာ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

“လေးနာရီမှာလာခဲ့မယ်”တဲ့ မာရီယာက။

ရှစ်။

ကိုး။

တဆယ်။

ညနေခင်းလည်း

ညရဲ့ကြောက်ဖွယ်မှုဆီ

ပြတင်းပေါက်ကထွက်ပြေးပေါ့

မှိုင်းညို.

ဒီဖင်ဘာပီလို့။

အိုမင်းမစွမ်းကျောပြင်နောက်မှာ ဟားတိုက်ရယ်မောရစ်ကြပြီ။

ဖယောင်းတိုင်တွေ

ကျုပ်ကိုအခုမှတ်မိနိုင်ကြမယ်မဟုတ်ဘူး။

အကြော အပြိုင်းအပြိုင်း အစုအပုံကြီး

ညည်းညည်း ည။ည။

တွန့်တွန့် လိပ်လိပ်နဲ့

ဘာများဒီအသားတုံးက လိုချင်ပါလိမ့်။

အသားတုံးကလည်း အများကြီးလိုချင်ပေရဲ့။

ငါအဖို့ အရေးမကြီးပါဘူး

ငါ့ကိုယ်ဟာ ကြေးဂါနဲ့ လုပ်ထားထား

နှလုံးသားဟာလည်းအေးစက်စက် သံထည်ဖြစ်နေနေ

ညမှာ ကိုယ့်အသံက

ပုန်းချင်ရဲ့နူးညံ့ရာမှာ

မိန်းမ ဆန်ရာမှာ။

ဒီလိုနဲ့ ခု

အစုအပုံကြီး

ပြတင်းပေါက်မှာ ခါးကုန်းကုန်း

ပြတင်းမှန်မှာ နဖူးနဲ့လူးလာနေပေါ့။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာရမယ်လား မရဘူးလား

ဘယ်လို မျိုးလဲ

အကြီးကြီးလား။

သေးသေးမွှားမွှားလေးလား

ဒီလိုကိုယ်ခန္ဓာမျိုးမှ ၁ ဘယ်ကြီးကြီးမားမားရမလဲ

သေးသေးမွှားမွှားပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။

နံ့ချာချာ အချစ်ပေါက်စလေးနေမှာပါပဲ

သူက မော်တော်ကားဟွန်းသံကို လန့်တက်တယ်။

မြင်းလှည်းချူသံကိုမှ ချစ်သတဲ့။

ဆက်လို့ဆက်လို့သာ

မျက်နှာကို မိုးရဲ့

ကျောက်ပေါက်မာ မျက်နှာထဲ မြုပ်ရင်း

စောင့်နေမိတယ်။

မြို့တော်ဒီလှိုင်းရဲ့ အော်သံနဲ့ အပက်ခံရင်း

ခါးကိုမြှောက်ချီလို့ သန်းကောင်

လိုက်မှီ လာပေါ့

ခုတ် ထစ် ရှ တတ်

-----သူ

တဆယ့်နှစ်နှာရီကျ လာပေါ့

စဉ့်တီတုံးပေါ်က မင်းပြစ်ဒဏ်ခံရဲ့ ဦးခေါင်းလို

မှန်ချက်တွေပေါ်မှာ ခွဲပြာပြာ မိုးစက်မိုးပေါက်များ

အော်မြည်ကြွေးနေကြ

မဲ့ရွဲ့ရွဲ့ မျက်နှာထားတွေ စုပုံလို့ထားကြ

ပါရီက မယ်တော်မြတ်ဘုရားကျောင်းမှာ

ဘီလူးရုပ်တွေ အူနေကြသလိုပဲ။

သောက်ကျိုးနဲ့

ဘယ်နှယ် ဒီလောက်နဲ့မတော်သေးဘူးလား

မကြာခင် ကွေးကွေးလေး နှုတ်ခမ်းဟာ ရွဲ့လာခဲ့။။

ကြားရတယ်

တိုးတိတ်တိတ်

လူမမာ ကုတင်ပေါ်ကလို

နှစ်ကြောခုန်ထလေပေါ့

ပြီးတော့

ပထမ မရွေ့သလိုလို

ရွေ့သလိုလို

နောက်တော့ ထပြေးလေရဲ့

စိတ်စိတ်လှုပ်ရှားလို့

တခုတ်ခုတ်မြည်လို့

ခုတော့ သူရယ် အသစ်နှစ်ခုရယ်

အရူးအမူး ထကြခုန်ပေါက်ကြပေါ့။

နှစ်ကြောတွေ

အကြီးကြီးတွေ

အသေးလေးတွေ

အများကြီးပဲ

အရူးအမူးခုန်ကြပေါက်ကြ

ခုတော့

နာမ်ကြောတွေရဲ့ ခြေတွေ ပုံလဲကျကုန်တော့တယ်

အခန်းထဲမှာ ညဟာ စေးပျစ်စေးပျစ်လို့ လာတော့တယ်

ရွံ့စေးထဲကနေ လေးလံတဲ့မျက်လုံးကို ဆွဲနှုတ်လို့မရဘူး

တံခါးတွေပြုံးဆို သွားချင်းကြိတ်ကြ

တကထဲ ဟော်တယ်မှာ

သွားချင်း သွားထိရမလိုပဲ

မင်းဝင်လာတယ်

“ကိုင်းရော” ဆိုသလို ပြုံးစားဟန်မျိုး

ဆိတ်ရေ လက်အိတ်ဟောင်းတွေ နှိပ်စက်ရင်း

ပြောပြတယ်

သိပ်လား

ကျမ လက်ထပ်တော့မယ် တဲ့

ဒီလိုလား လုပ်ပေါ့လေ

ကိစ္စမရှိပါဘူး

စိတ်တင်းပိုမယ်

ကြည့်လေ တည်ငြိမ်နေပုံများ။

လူသေကောင်ရဲ့

သွေးခုံနေပုံမျိုးပ။

မှတ်မိသေးလား

မင်းပြောခဲ့ဖူးတာတွေ

ဂျက်လန်ဒန်

ငွေ

အချစ်

ပျို

အမျိုးကောင်းသားတို့

သာသနာထိပါးမှု

ရာဇဝတ်မှု

သက်ဖြတ်မှုတွေကို

မြတ်နိုးသူကြီးတို့

ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံးကို မြင်ဖူးကြရဲ့လား

ကျုပ်

လုံးလုံးလျားလျား ငြိမ်ဆိတ်နေတဲ့အခါ

ကျုပ်မျက်နှာလေ။

ထင်ပါတယ် လေ

“ကျုပ်” ဆိုတာ

ကျုပ်အဖို့ သေးငယ်ပါတယ် ။

တစ်စုံတစ်ခု ကျုပ်အထဲက ချိုးနှိမ်မရ ထွက်လာလိမ့်မချ

ဟယ်လို

ဘယ်သူစကားပြောနေပါလဲ

မေမေလား။

မေမေ

မေမေ့ သားတော့ လှလှပပ ဖျားပေါ့

မေမေ

သူ့နှလုံးသားမိလောင်နေပြီ

ညီမလေး “လျူဒါနဲ့ အော်လျာ” ကိုပြောလိုက်ပါ

သူ့လွတ်လမ်းမမြင်တော့ဘူးလို့

စကားလုံးတိုင်းဟာ

မျက်လုံးတောင်မှပဲပေါ့။

ပူလောင်ကျွမ်းနေတဲ့ ပါးစပ်က သူ့အံထုတ်လိုက်သမို

တိုးထွက်လာလိုက်တာ ဝတ်လစ်စားလစ် မိန်းမရွှင်မ

မီးလောင်နေတဲ့ ပြည့်တန်ဆာအိမ်ထဲက ပြေးထွက်လာသလိုပဲ။

လူတွေအနံ့ခံနေကြတယ်။

ညော်စော်နံ့သဟ

ဘယ်သူတွေမှန်းမသိ ရောက်လို့လာ

ပြောင်ပြောင်လက်လက်ပဲ

သံခမောက်တွေဆောင်းလို့

ဘွတ်ဖိနပ်တွေနဲ့မရဘူး။

မီးသတ်သမားတွေကို ပြောလိုက်ပ

“မီးလောင်နေတဲ့ နှလုံးသားပေါ် အနမ်းတွေနဲ့တက်ရတယ်လို့။

ကျုပ်ဖာသာပဲ လုပ်တယ်

မျက်ရည်ရွှဲ မျက်လုံးတွေကို စည်ပိုင်းတွေနဲ့စုပ်ယူမယ်

နံရိုးတွေပေါ် မှီထားပါရစေ။

ခုန်လိုက်မယ် ခုန်လိုက်မယ် ခုန်လိုက်မယ် ခုန်လိုက်မယ်

ပြိုကျကုန်ပြီ

နှလုံးသားထဲက ခုန်ထွက်မရပါလား။

လောင်ကျွမ်းနေတဲ့မျက်နှာပေါ်

အက်နေတဲ့ နှုတ်ခမ်းထဲကနေ

မီးသွေးဖြစ်နေတဲ့ အနမ်းကလေး ထွက်ပြုလာလေရဲ့။

မေမေ

ကျုပ်တေးမသိနိုင်တော့ဘူး

နှလုံးသားရဲ့ ဘုရားကျောင်းထဲက တေးအဖွဲ့မီးစွဲလောင်ခဲ့။

မီးလောင်နေတဲ့အဆောက်အဦထဲက ခလေးများ

ဦးခေါင်းခွံထဲက

မီးသင့်စကားလုံးနဲ့ ကိန်းဂဏန်းအရုပ်များ

အဲဒီလိုနဲ့

ကြောက်ရွံ့စိတ်ဟာ

ကောင်းကင်ကို လှမ်းကိုင်ဖို့

မြှောက်ချီခဲ့ သပ

“လူစီတာနီယာ”^A ရဲ့ လောင်ကျွမ်းနေတဲ့လက်များ

အိမ်ခန်း စိတ်ငြိမ်မှုထဲမှာ

လူတွေ တုန်တုန်ရီရီ

မျက်လုံးတရာ ဆိပ်ကမ်းကနေ ဆုတ်ဖြဲနေပေါ့။

နောက်ဆုံးအော်သံကို

ယုတ်စွအဆုံး အသင်

ငါမီးလောင်ခဲ့ကြောင်းရာစုနှစ်အဆက်ဆက် အော်ရစ်တော့။

လူစီတာနီယာ - ၁၉၁၅ ဂျာမန်ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်းက မြုပ်ပစ်လိုက်တဲ့ လူစီတာနီယာကိုညွှန်းထား။ ။

မင်းတို့ အနုပညာကျဆုံးပါစေ

(၂)

ကျုပ်ကို ထောပနာကြ။

ကျုပ်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေအတွဲမဟုတ်ဘူး။

ကျုပ်ဟာ လုပ်ဆောင်ပြီးသမျှအပေါ်

Nihil ရေးထည့်တဲ့သူ။

Nihil - ရုရှားစာထဲမှာ အင်္ဂလိပ်စာလုံးရေးထည့်ထားတယ်။ ။

ဘယ်တုန်းကမှ

ဘာကိုမှ မဖတ်ချင်ဘူး

စာအုပ်တွေ ?

ဘာလုပ်ဖို့လဲ စာအုပ်တွေ

ကျုပ်အရင်က ထင်ခဲ့ဖူးတယ်

စာအုပ်တွေကို ဒီလိုလုပ်တာလို့

ကဗျာဆရာ ရောက်လာ

ခပ်ပေါ့ပေါ့ နှုတ်ခမ်းဟ

ပြီး ပြီးဆို ဈာန်ဝင်လာ ငတုံးဟာတေးစသီသမို့

ဟောဒီမှာပါ ခင်ဗျာ။

ဒီလိုနဲ့ တွေ့ ရတာကတော့

တေးစတင် မသီခင်မှာ

အချဉ်ပေါက်မှုကြောင့် အသားမာထရင်း အကြာကြီးလာသွား

ပြီး နှလုံးသားရဲ့ရွံ့နွံထဲမှာ ငြိမ်ဆိတ်လူးလိမ့်ပေပေ။

စိတ်ကူးမှုရဲ့ ရူးရှူးမိုက်မိုက် ပေါ်လဂါငါး။

အချစ်တွေ နိုက်တင်ဂေးငှက်တွေနဲ့ ဟင်းချိုတမျိုး

ကာရန်တွေနဲ့ ခြစ်ယူကာ ကျိုချက်ကြစဉ်

လမ်းမကြီး လျှာမဲ့မဲ့ လိမ်တွန့်နေတော့သကိုး

အော်ဟစ်စရာ စကားပြောစရာ ဘာမှမရှိပဲသာ။

မြို့တွေရဲ့ ဗာဗီလုန်မျှော်စင်ကြီးတွေ

မာန်ဝင့်ကာ တည်ဆောက်ကြပြန်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဘုရားက

မြို့တွေကို လယ်ဖြစ်အောင်

ဖြိုပစ်သမို့ စကားရှုတ်ထွေးရတယ်။

လမ်းမနာကျင်သမို့ အသံတိတ် ပျို့တက်လာပေ့

လည်ချောင်းထဲက အော်သံ မတ်တပ်ရပ်လာပေ

လည်မှာ ကန့်လန့်လှဲတာ ထောင်ထလာချေပေါ့

ပစိုင့်စိုင့် TAXI နဲ့ အရိုးငေါငေါ မြင်လှည်းတွေ။

ရင်အုံပေါ်ခြေလျင်လျှောက်ကြပြီ

အဆုပ်နာထက်ဆိုးရဲ့။

မြို့က လမ်းမကို အမှောင်နဲ့ပိတ်ပေါ့။

ဒါပေမဲ့

ဒါတောင်မှ

လည်ချောင်းကို ဖိစီးနေတဲ့ တံခါးမုဒ်ကို တွန်းဖယ်ပြီး

ကြိတ်ကြိတ်တိုးသဟာကို ပန်းခြံထက်အံ့ထုတ်လိုက်တဲ့အခါ

တင်ရတယ်

တမန်တော်သံပြိုင်အဖွဲ့ သံပြိုင်ဟစ်သခိုက်

ဘုရားသခင်အလှခံရသမို့ အပြစ်ဒဏ်ခပ်ဖို့ကြွလို့လာ။

ဒါပေမဲ့ လမ်းမပေါ်ထိုင်ချုပြီး အော်ပါလေရော့

“မျိုကြရအောင်” တဲ့

အရုပ်ဘီတို့ မြို့ကို ချယ်သကြတယ်

မျက်မှောင်ကုတ်ကာ ခြိမ်းခြောက်ကြရဲ့။

ပါးစပ်ထဲမတော့

သေဆဲစကားလုံးတဲ့ အလောင်းများ ပုပ်သိုးပြီ။

နှစ်လုံးပဲရှင်တယ်။ () လို့

“သေနာကောင်”

ပြီးတော့ နောက်တလုံးက

ထင်ရတာပဲ..... **ဘောရု** တဲ့။

ဘောရု - မုန်လာသီးနဲ့ အသားတို့နဲ့ ချက်ထားတဲ့ ရုရှားအူကရိုင်းနယ်ဟင်းတမျိုး။ ။

ကဗျာဆရာတို့

မျက်ရည်တွေ အငိုအရှိုက်တွေ စိုရွဲကာ

လမ်းမထဲက ပြေးထွက်လာကြ လည်ဆံမွေးတွေဖွာလို့

“ဘယ့်နယ် ဒီစကားနှစ်လုံးနဲ့ ဒီလိုတေးသိနိုင်ပါမလဲ

လုံမပျိုရယ်

အချစ်ရယ်

“ဆီးနှင်းအောက်က ပန်းပွင့်လေးရယ်” လို့

ကဗျာဆရာတွေရဲ့ နောက်ကတော့

လမ်းပေါ်သား တထောင်ထောင်

ကျောင်းသားတွေ

ပြည့်တန်ဆာမတွေ ကန်ထရိုက်တာတွေ။

လူကြီးမင်းတို့

ရပ်တန့်ကြပါဘိ။

ခင်ဗျားတို့ သူတောင်းစားတွေမဟုတ်ဘူး။

ပေးစာကမ်းစာကို မတောင်းရဲကြပါနဲ့လေ။

ကျုပ်တို့ သန်စွမ်းသူတွေ

ယူဇနာခြေလှမ်းတွေနဲ့လေ။

နားထောင်စရာမလို ဆွဲဖျက်ပစ်ရမယ် သူတို့ကို။

သူတို့ကို

နှစ်ယောက်အိပ် ကုတင်တိုင်းမှာ

အခဲတွေ့ပိုအဖြစ် တွယ်ကပ်နေသူတွေ။

သူတို့ကို အောက်ကျိုးပြီး တောင်းရမှာလား

“ငါ့ကိုကယ်ပါ” လို့

စမ္မတေးတွေ

ဂီတသံစဉ်တွေ တောင်းခံရမယ်လား

ငါတို့ ကိုယ်တိုင်က မီးဟုန်းဟုန်းတေးတွေ ဖန်ဆင်းနေသူတွေ

စက်ရုံတွေ ဓာတ်ခွဲခန်းတွေရဲ့ ပွက်လောအသံများ

ငါအဖို့ ဖေါ်ထုတ် ဘာလုပ်ဖို့ လဲ

ကောင်းကင်ရဲ့ ကွက်ရိုက်ကြမ်းမှာ

မဲဖိစတောဖဲလဲစ်နဲ့ လွင့်မျောနေတဲ့ နတ်ဒေဝါဦးပျံမျှ။

ငါသိတယ်

ငါဘွတ်ဖိနပ်က သံမှိုက

“ငွေညီထယ်” ရဲ့စိတ်ကူးယဉ်ထက် ထမင်းလုံးတစ္ဆေ့ ဆန်သေးသပ။

ငါ

ရွှေနှုတ်တော်ရှင်

စကားလုံးတိုင်းဟာ

ဝိညဉ်ကို အသစ်မွေးဖွား

ကိုယ့်ကို ပိုင်ခွင့်ပေးသူက

ပြောလိုက်ပါပေရဲ့ --

သက်ရှိသတ္တဝါရဲ့ အသေးဆုံးမြူမှုန်ဟာ

ငါလုပ်နေတာ လုပ်ခဲ့တာ အားလုံးထက် တန်ဖိုးရှိတယ်။

နားထောင်ကြ

ဟောကြားနေတယ်ပေါ့။

တုံ့ရှိမြည်တမ်းကာ

ကနေ့ခေတ်ရဲ့ ဆူညံနှုတ်အာရှင် ဇာရာဂူစတာ။

ငါတို့ ဟာ

တက်အိပ်ထားတဲ့ အိပ်ရာခင်းလို မျက်နှာတွေနဲ့

မီးပဒေသာလို ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့

ငါတို့ ဟာ

ရွှေနဲ့ အညစ်အကြေးက နူနာကို ပေါက်ဖွားလာစေတဲ့
မြို့တော် အနုရုံတွေက အကျဉ်းသားတွေ-
ငါတို့ ဟာ
ဗင်းနစ်မြို့အပြာရောင်ထက် သန့်စင်ရဲ့
ပင်လယ်တွေ နေတွေလေ တခါထဲဆေးကြောပစ်နေသလေ။

ဟိုမားရဲ့ သြဗီးတို့ မှာ
ကျောက်ပေါက်ခွက် ကြပ်ခိုးနဲ့
ကျုပ်တို့လို လူမျိုးတွေ
မရှိဘူး မမူပါဘူး။
ကျုပ်သိတယ်
ကျုပ်တို့ဝိညာဉ်ရဲ့ ရွှေတွင်းတွေကိုသာ
မြင်ရရင် နေမှောင်သွားမယ်။

အကြောတို့ကြွက်သားတို့က ဆုတောင်းတာထက် သစ္စာရှိတယ်
ငါတို့ခေတ်ရဲ့ အသနားကို တောင်းခံကြမတဲ့လား။
ငါတို့
လူတိုင်း
ကမ္ဘာကြီးရဲ့ စက်လည်ကြိုးတွေကို
တို့လက်ငါချောင်းနဲ့ ကိုင်လို့ထား။
ဒါနဲ့ ပဲထရော ဂရာဒါ၊ မော်စကို၊ သြဒဲဆာ ၊ ကိယံစ်
ခန်းမဆောင်ဂေါလဂေါသ တောင်တွေပေါ် တက်ခဲ့ရတာပါပဲ

“ကားစင်တင်ကြ”

“သူ့ကိုကားစင်တင်ကြ” လို့

မအော်တဲ့သူ

တဦးတလေမှ မရှိခဲ့ဘူး။

ဒါပေမဲ့ ကျုပ်အဖို့ တော့

လူတွေ

နာကျည်းအောင် လုပ်သူတွေ

ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျုပ်အချစ်ဆုံး အနီးဆုံးတွေပဲပေါ့

မြင်ဖူးကြတယ် မဟုတ်လား

ခွေးဟာ ရိုက်နှက်နေတဲ့လက်ကို လျှက်နေတာလေ။

ငါဟာ

ရှည်လျားရုန်းရင်းတဲ့ ဟာသပုံပြင်လို

ကနေ့ခေတ် လူမျိုးစုရဲ့

အရယ်အမော ခံနေရတဲ့ ငါဟာ

အချိန်ရဲ့ တောင်တန်းတွေဖြတ်ပြီး လာနေတာကို

ဘယ်သူမှ မမြင်တာဘဲ မြင်ပြီ။

လူတွေရဲ့ မျက်စေ့များ တိုနုနုနု ပြတ်တောင်းနေကြရာ

ငတ်ပြတ်နေတဲ့ လူအုပ်ကြီးရဲ့ရှေ့ဦးဆီ

တော်လှန်ရေးရဲ့ ဆူးသရဖူကို ဆောင်းတဲ့ဟာ

ဆယ့်ခြောက်ခုနှစ် ချဉ်းလို့ လာနေပီ

ဆယ့်ခြောက်ခုနှစ် - ၁၉၁၆ ခုနှစ်မှာ ပြည်သူတွေက တော်လှန်ရေးလုပ်မည့်ခုနှစ်ဟု နိမိတ်ဖတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၉၁၇ မှသာ တော်လှန်ရေးဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

ကျုပ်ကခင်ဗျားတို့ထဲမှာ သူရဲ့ ရှေ့တော်ပြေး

ကျုပ်က နာကျင်မှုရှိလေရာတိုင်းမှာပေါ့

မျက်ရည်တစက်စက် ယိုစိမ့်လေရာရာ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကားစင်တင်ခဲ့ပေါ့ ။

ဘာကိုမှခွင့်လွှတ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး

နူးညံ့ခြင်းပေါက်ဖွားရာ ဝိညာဉ်တို့ကို ကျုပ်မီးရှို့ပစ်ခဲ့

ဒါဟာ ဘာစတီးလ် အသိန်းအသန်းကို

သိမ်းပိုက်ရတာထက် ခဲခက်ရဲ့။

အဲ့ဒီအခါ

သူရောက်လာတဲ့အခါ

ပုန်ကန်မှု ကြေညာလို့လေ

ကယ်တင်ရင်ဆီ တွက်သွားချေကြ။

ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ်လေ

ဝိညာဉ်ကို ဆွဲထုတ် နင်းချ

သွေးအလိမ်းလိမ်းနဲ့

သွေးအစွန်းစွန်းနဲ့ ပေးလိုက်မယ် အလံအဖြစ်လေ။

<၃> မင်းတို့လူ့အဖွဲ့အစည်းကျဆုံးပါစေ

အလို ဘာကြောင့်လဲ ဒါ

ဘယ်သူဆီကလဲ ဒါ

ဝင်းပပ ရွှင်မြူးရာ

ညစ်ပေပေ လက်သီးတို့ ငြိမ်းခြမ်းခြောက်လာခဲ့။

ရောက်လို့

အရူးထောင်တို့ရဲ့ စိတ်ကူးက

ခေါင်းကို စိတ်ပျက်ခြင်းနဲ့ ကန့်လန့်ကာချလိုက်ရဲ့။

ငြိုး.....

လက်နက်ပစ် စင်ပျက်ထဲကနေ

မွန်းပိတ်အကြောဆွဲမှုတွေနဲ့

ဟနေတဲ့ထွက်ပေါက်ဆီပြေးထွက်လာကြသလို

မိမိရဲ့

အော်ငိုရအောင်စုတ်ပြတ်နေတဲ့ မျက်လုံးထဲကနေ

ထွက်လာပေါ့၊ ရူးသွပ်သွားသူ **ဘူရလျှက်**

ဘူရလျှက် - မာယာကော့ဖ်စကီး ကဗျာရေးစဉ်က အားပေးခဲ့တဲ့ ဒေးဗစ် ဘူရလျှက်။ ။

မျက်ရည်စိုရွှဲ မျက်ခမ်းတွေ သွေးစွန်းလှနီး

တက်လာ

ရပ်လာ

ရောက်လာ

ပြီး...ဝတုတ်ပြုလူမျိုးများ မမျှော်လင့်မိတဲ့နူးညံ့မှနဲ

ထုတ်လို့ ပြောတော့တယ်။

“ကောင်းများ” တဲ့။

ကောင်းများ စပ်စုကြည့် ကြည့်ကြစဉ်

အကျီဂါဂါထဲ ဝိညာဉ်ကို ထွေးထားရတဲ့အခါ

ကောင်းများ

ကြိုးစင်ရဲ့ သွားတွေထဲ ပစ်ထည့်လိုက်စဉ်

“ဗန်ကူတင်ရဲ့ ကိုကိုးကိုသောက်ပါ” ... အော်ရတဲ့အခါ

“ဗန်ကူတင်ရဲ့ ကိုကိုးကိုသောက်ပါ” - ကျန်ရစ်သူဇနီးကို ငွေပေးမယ်လို့ နားလည်မှုနဲ့ အဲသလိုအော်သွားတဲ့ သေဒဏ်ကျအကျဉ်းသားကို ညွှန်းထားတာ။ ။

ဘင်္ဂလားမီးရှူးလို

ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်

အဲ့ဒီစက္ကန့်ကိုတော့

ငါဘာနဲ့မှ လဲလိမ့်မယ်မဟုတ်ဘူး

ငါဘာနဲ့မှ.....

ဒါပေမဲ့ ဆေးလိပ်မီးခိုးထဲကနေ

အရက်ဖန်ခွက်ကို

အရက်ပြည့်ဝနေတဲ့ ဆဲဗဲရဟာနင်ရဲ့ မျက်နှာဆန့်ထွက်လာသပ။

(ဘယ့်နှယ်ခင်ဗျားကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကဗျာဆရာခေါ်ရဲရတာလဲ

မဲ့ပြာပြာနဲ့ငုံးလို တကြော်ကြော်အော်ရတာလဲ

ဒီနေ့

လိုနေတာက

သံလက်သီးနဲ့

ကမ္ဘာဦးခေါင်းခွံကို ရိုက်ခွဲပစ်ဘို့ပဲ)

ခင်ဗျားဟာ

အတွေးတခုနဲ့ပဲစိုးရိမ်နေသေး

ကျနော်ကတာ ဟန်ရဲ့လား” တဲ့

ကြည့်စမ်းဘယ်လို ပျော်မွေ့နေရသလဲ

ငါ

ပန်းခြံဘေး

ပြည့်တန်ဆာခေါင်းနဲ့ဖဲသုံးချပ်သမား။

ချစ်စိတ်ပွန်ကာ စိုစိုရွဲနေတဲ့

ခင်ဗျားဆီက

ကျုပ်ခွဲခွာတော့မယ်

နေကို မျက်လုံးတဖက်တပ်မှန်အဖြစ်

ကျယ်ဝန်းပြန့်ကားတဲ့မျက်လုံးမှာ တပ်မယ်။

မယုံနိုင်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သလိုမို့

မြေပြင်တလွှား လျှောက်သွားမယ်

ကျေနပ်ဖို့ နေလောင်းဖို့

ရှေ့မှာတော့

သံကြိုးလေးနဲ့ ခွေးပုလေးလို နပိုလီယံကိုခေါ်သွားလို့။

ကမ္ဘာမြေတခုလုံး မိန်းမလိုပက်လက်လှဲပေးတယ်

အသားဆိုင် မရိုးမရွ လိုက်လျောမယ့်ဟန်ပန်နဲ့

ဆရာတို့ အသက်ပြန်ရှင်လာကြ.....

နှုတ်ခမ်းတို့ ဟီးလေးခို

မဝီကလာပြောကြ...

“စာ စာ စာ စာ” တဲ့

ပြုံးဆို

မိုးသားတွေ

မိုးတိမ်စတွေဟာ

မယုံနိုင်ဖွယ် အလူးအလှိုမ့်နဲ့ ကောင်းကင်မှာ တက်လာကြ

ကောင်းကင်ကို ဒေါမာန်ပြင်း သပိတ်သံ ကြေညာတယ်

အလုပ်သမား ဖြူဖြူဖွေးဖွေးတွေ ပြိုကွဲလာကြသလိုပ

မိုးတိမ်နောက်ဆီက မိုးချိုးသံ ရိုင်းပြပြထွက်လာ

ရောမနာခေါင်းကြီး မှုတ်ထုတ်လိုက် အားပါတရ

ကောင်းကင်ရဲ့ မျက်နှာ တစက္ကန့်တွင်း မဲ့ရွဲ့သွား

သံမဏိ ဘစ်မာစ်ရဲ့ ခက်ထန်တဲ့ မျက်နှာရှုံ့တွ။

ပြီး တစုံတယောက်

မိုးတိမ်လမ်းတွေထဲ ရှုပ်ပွေငြိရာက

ကဖေးဆီး လက်တွေဆန့်ထုတ်လိုက်ရဲ့

မိန်မဟန်လိုလို

နူးညံ့ညင်းသာသလိုလို

အမြောက်တင်ရထားလိုနဲ့

မင်းတို့ထင်နေသလား။

ဒါကနေ ယုယုယယ

ကဖေးပါပေါ်ဆော့က ကစားနေတာလို့ပဲ

ဒါ ပုန်ကန်သူတွေကို သေနတ်နဲ့ပစ်သတ်ဦးမယ်လို့

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂါလီဖေး လာနေတာပဲ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂါလီဖေး - ပါရီသို့အဖွဲ့တော်လှန်ရေးသမားတွေကို ရက်ရက်စက်စက်ပစ်သတ်ခဲ့သူပါ။ ။

လမ်းလျှောက်လာသူတို့ ဘောင်းဘီထဲက လက်ထုတ်ကြ

ကျောက်တုံးခါး ဒါမှမဟုတ် ဗုံးယူခဲ့ကြစမ်း

လက်မရှိတဲ့လူဆိုခဲ့ရင်ပ

သာမန်ဖူးနဲ့တိုက်ပွဲ ဝင်လှည့်ကြစမ်း

(လာကြ ငတ်ပြတ်နေကြသူတို့

ချွေးရွဲ သူတို့

ကျိုးနွံ ရသူတို့

သန်းထူတဲ့ အညစ်အကြေးတဲ့ အချဉ်ပေါက်နေသူတို့

လာကြ

တနင်္ဂနွေ နေ့တွေ အင်္ဂါ နေ့တွေ

ပွဲနေဖြစ်အောင် သွေးနုချယ်ကြစို့လေ)

ခါးတို့ရဲ့အောက်မှာ ကမ္ဘာမြေသတိရပစေ

ဘယ်သူကိုအောက်တန်းကျစေချင်တာလဲသူ

ကမ္ဘာမြေ

ရော့တရီးလ်ဒ် မြတ်နိုးတော်မူတဲ့

အမြောင်မယားပမာ အစားကျူးဝါခြီးနေသူ
လျော်ကန်တဲ့ပွဲတော် နေတိုင်းမှာလို
အလံတွေဖောက်သံ အများရှိနဲ့တလူလူလွှင့်ဝေဖို့
စပါးကုန်သည်တွေရဲ့ သွေးအလိမ်းလိမ်းအလောင်းတွေကို
မြောက်မြောက် ကလေးမြောက်ပေးကြစမ်း ဓာတ်မီးတိုင်တို့
ဆဲရေးလိုက်
အသနားခံလိုက်
ခုတ်ထစ်လိုက်
ဘေးကိုကိုက်ခဲဘို့
တယောက်ပေါ်တယောက်တက်လို့။
ကောင်းကင်မှာ မာဆေးလေးစ်လို ရဲရဲနီလို
အပတ်ငယ်လူးလွန်လေပေါ့ နေဂင်ဆည်းဆာ
အခုကိုပဲ ရူးသွပ်မှု
ဘာမှ ဖြစ်လာမယ်မဟုတ်ဘူး
ညလာမယ်
ကိုက်ဖြတ်လိမ့်မယ်
စားပစ်တော့မယ်
ကြည့်ကြစမ်း
ကောင်းကင်ယုဒလုပ်ပြန်ရဲ့
လက်တခုပစ်စာ လွင့်စင်နေတဲ့ ကြယ်တချို့ရဲ့ သစ္စာ ဖောက်မှုနဲ့
လာပြီလေ
မာမာအိလို ပွဲတော်တည်ရဲ့

မာမာအိ - စစ်ရုံးသူတို့၏အလောင်းပေါ် ပျဉ်ချပ်တင်ကာ ပျော်ပွဲစားကြတဲ့ တာရတန်ခလေးကို ညွှန်းဆိုခြင်း၊ သို့သော် အမှန်မှာမူ ဂျင်ဂျစ်ခန်၏တပ်မှူးများက ထိုကဲ့သို့လုပ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ။

မြို့ပေါ်တင်ပလွဲထိုင်လို့

ဒီညကို မျက်လုံးများမဖောက်တွင်းနိုင်ခဲ့

မှောင်မဲ့မှု **အာဖိစ်** ကျလို့

အာဖိစ် - ဇာဘုရင်ခေတ် ရဲအဖွဲ့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ရဲအဖွဲ့၏ ကျေးစား။ ။

ကျုံ့ကျုံ့လေးအရက်ဆိုင်နောက်ထဲဝင်ထိုင်နေမိပေါ့

စပျစ်ရည်ကို ဝညာဉ်နဲ့စားပွဲခင်းပေါ်ဖိတ်စင်မိ

ဖြစ်ရတော့တယ်။

ထောင့်ထဲကို

မျက်လုံးပိုင်းစက်စက်တွေရယ်သာ

နလုံးသားက မျက်လုံးတွေနဲ့စားလေပေါ့မယ်တော်မိ

ဘာကြောင့်

သာမန်ချယ်သလို အရောင်အဝါကို

အရက်ဆိုင် လူအုပ်ကိုပေးအပ်နေပါသလဲ

ကြည့်လေ ထပ်ပြီး

တံတွေးထွေးခံ ဂေါလဂေါသသားထက်

ဗာရ(ဗထက်ချိုင့်နှစ်လုံးဆင့်ရအုံးမယ်) နှစ်သက်ပိုကြပြန်ပြီပဲ။

ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်

တမင်ကိုပဲ ငါဟာ

လူသောင်းပြောင်းထွေလာထဲ

မျက်နှာဘယ်သူမှ မသစ်လွင်ဘူးပေါ့

ငါဟာ

ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်

သင်အားလုံးထဲ

အချောအလှဆုံးဖြစ်ရင်လဲ ဖြစ်မယ်ပေါ့

ပေးလိုက်ပါသူတို့ကို

ရွှင်မြူးမှုထဲ မှီတက်နေသူတို့ကို

အချိန်ရဲ့ မြန်ဆန်ခြင်း သေခြင်းတရားကို

ဒါမှကလေးတွေထိုက်သင့်သလို ကြီးပြင်းလာကြမယ်လို့

ကောင်လေးတွေက အဖေတွေ

ကောင်မလေးတွေက ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကြစေလို

ဖီဖအသစ် မွေးဖွားလာကြသူတွေမှာ ပေါက်စေလို

မာဂုတို့ရဲ့ စူးစမ်းတတ်တဲ့ဆံဖြူဖွေး

ပြီးသူတို့ လာကြမယ်

ခလေးတွေကို ကင်ပွန်းတတ်ကြမယ်

ငါ့ကဗျာများရဲ့ နာမည်တွေနဲ့ လေ

ယန္တရားနဲ့ အင်္ဂလန်ကို ချီးကျူးတေးသီတဲ့ငါဟာ

ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ် ရိုးရိုးလေးပ

သာမန်အကျဆုံး ဧ ဝံဂေလိတရားတော်မှာ

ဆယ့်သုံးယောက်မြောက် သာဝက

ဝီးး ငါ့ရဲ့ အသံ

ညစ်ညမ်း ပေါက်ကွဲ တဲ့အခါ

တနာရီက တနာရီ

နှစ်ဆယ့်လေးနာရီလုံးလုံး ကို

ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ် မွှေးလိမ့် ယေရှု ခရစ်တော်ဟာ

ငါ့ကိုညာဉ် ရဲ့ မမေ့နိုင် ပန်းများကို။

မင်းတို့ ဘာသာရေးကျဆုံးပါစေ

မာရီယာ မာရီယာ မာရီယာ

ဝင်ခွဲပရစေမာရီယာ

ငါလမ်းတွေပေါ် မနေနိုင်ဘူး

မလိုချင်ဘူးဟုတ်စ

စောင့်တော့ပ

လူတကာ မြည်းစမ်းကြည့်ကြသမို့

ပေါ့ပျက်ပျက်သာ

ပါးတွေဟောက်ပက် ပြိုဆင်းကုန်တဲ့အထိ

ငါရောက်လာ

တနေ့ ငါ "အံ့စဖွယ်ရိုးသားနေ" ကြောင်း

သွားမဲ့မဲ့နဲ့

ပြောပြောတဲ့အထိ စောင့်တော့ပ

မာရီယာ

ကြည့်စမ်း

ငါ ခုဆို ခါးကုန်းစပြုနေပေါ့

လမ်းတွေပေါ်မှာ

လူတွေ စလုပ်တိုင်းမှာ အဆီကိုဖောက်ထွင်း

နှစ်လေးဆယ်ဆင်မြန်းခဲ့သမို

စုတ်ပြတ်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေကို ထုတ်ယူကြလို့

တစ်ခါ ရယ်သွမ်း နေကြရဲ့

ငါရဲ့ သွားတွေမှာ

လာပြန်ပြီ

မနေ့က အနမ်းရဲ့ ပေါင်မုန့်သိုးရယ်လို့

ရေအိုင်လေးတွေနဲ့ ပိညပ်နေတဲ့ လူလိမ်

စိုရွှဲ လို့ ကျောက်ခဲနဲ့ ဖိနှပ်တားတဲ့လမ်းတို့ရဲ့ အလောင်းကို လျှက်ရဲပြီး

ဖြူဖွေးမျက်တောင်တွေမှာ

ဟုတ်ကဲ့

ရေပိုက်တွေရဲ့ ဂိုက်ဆိုက်မျက်လုံးအစုံကကွဲ

ခြေကျင်သမား အားလုံးကို မိုးရဲ့နှုတ်သီးက လျှက်နေတယ်

ပန်းများပေါ်မှာ အားကစားသမား ပီတက်ထ အားကစားသမား

တဖိတ်ဖိတ်နဲ့

လူတွေပေါက်ကွဲကြပြီ

ဖေါင်းလန် ပေါက်ပြတာပ

အက်ကြောင်းထဲက အဆီစိမ့်ထွက်တယ်

ဝါးစားပြီးသား ပေါင်မုန့်ဖတ်နဲ့အတူ

ဘတ်တထောင်လင်းရဲ့ ဝါးဖတ်

နောက်ကျိကျိမြစ်အဖြစ်စီးဆင်းလာတယ်။

မာရီယာ

ဘယ်လိုများ သူတို့ ရဲ့ အဆီပိတ်နားထဲ ငြိမ်ဆိတ်တဲ့စကားလုံး

သွတ်သွင်းရပြီမလဲ ငှက်ဟာ

သီးချင်းနဲ့ တောင်းရမ်းတယ်

ဆာဆာ လောင်လောင်

ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်တေးသီရဲ့

ငါမှာတော့ လူ မာရီယာရဲ့

ရှင်းရှင်းလေးရယ်

အဆုပ်ရောဂါ သည်ညက ပရဲဆညာရဲ့ ညစ်ပေရေလက်ထဲအံထုတ်လိုက်သူ

မာရီယာဒီလို လူမျိုးအလိုရှိရဲ့ လား

ခွင့်ပြုပါ မာရီယာ

အကြောဆွဲ နေတဲ့ လက်ချောင်းတွေနဲ့ ငါခေါင်းလောင်းရဲ့ အသံလည်မျိုးကို

ညစ်လိုက်မယ်

မာရီယာ

လမ်းများရဲ့ စားကျက်မြေများ တိရိစ္ဆာန် ဆန်လာကြပြီ

လည်ပင်းမှာ လက်ချောင်းတွေတင်းတင်းဆုတ်ဖြဲကြပြီ

ဖွင့်ပါ

နာလှည့်ချည့်

ကြည့်လေ မျက်လုံးထဲကို

အမျိုးသမီးဦးထုပ် အပ်တွေစိုက်ထားကြပြီ

ခွင့်ပြုလိုက်တယ်

အချစ်

မကြောက်ပါနဲ့ ငါနွားသိုး လည်ပင်းပေါ်မှာလေ

ချွေးရွှဲ ဗိုက်တွေနဲ့ မိန်းမတွေ မိုးစိုတောင်တန်းလိုထိုင်နေကြတာ

ဒါ ဘဝတလျှောက်လုံး ငါဆွဲသွားရမှာပဲ

အသန်သန်ကြီးမား သန့်စင်အချစ်တွေပ

သန်းပေါင်းအသန်းသန်းသေးငယ်ညစ်ပတ်အချစ်တွေပ

မကြောက်ပါနဲ့

တဖန်

သစ္စာမဲ့မှု မိုးလေထဲမှာ

ငါ ချစ်စရာ မျက်နှာတထောင်ကို ငြိတွယ်နေလို့

“မာယာကော့စကီး” ရဲ့ချစ်သူများ

ဘယ့်နှယ် ဒါ သူရူးရဲ့ နှလုံးသားထက်

စိုးစံတော် မူသွားကြတဲ့ ဧကရီမင်းဆက်ပေကပဲ

မာရီယာ တိုးခဲ့စမ်းပါ

ဝတ်လစ်စလစ် အရှက်မဲ့မှု

ကြောက်ရွံ့တုန်ရီ မှုတွေနဲ့

မင်းနှုတ်ခမ်းတို့ ရဲ့ ပန်းဦးမချွေရသေးတဲ့နှစ်လိုဘွယ်ကိုပေးပ။

ငါနဲ့ နှလုံးသားဟာ တခါမှ မေလအထိ မနေခဲ့

နေခဲ့ဖူးသမျှ ဘဝမှာလည်း ရှိခဲ့ရဲ့ ဧပြီ တရာမျှ

မာရီယာ

ကဗျာဆရာဟာ တွာနာအဖို့ ဆောနဲ့တဲ တွေသီခဲ့တယ်။

ငါကတော့

သွေးသားနဲ့ လုံးဝ

လုံးဝ လူသားမျှ

မင်းကိုယ်ကာယ သက်သက်ကိုတောင်းတယ် ။

ခရစ်ယာန်တွေ တောင်းကြသလိုနယ်

“ ယနေ့အဖို့ စားစရာ အစာကိုလည်း

ကျွန်ုပ်တို့ အား ပေးသနားတော်မူပါ”

မာရီယာ

မင်းနာမည်ကိုမေ့သွားမှာ ငါစိုးတယ်

ညရဲ့ ဒုက္ခထဲ မွေးဖွားလာခဲ့ပြီ

ကြီးမြတ်မှုတရာ

ဘုရားသခင်ကို တပုနိုင်တဲ့ စကားတလုံးကို

မေ့သွားမှာ ကဗျာဆရာစိုးသလိုမျိုး

မင်းကိုယ်ခန္ဓာကို

ငါစောင့်ရှောက်မယ် ချစ်မယ်

စစ်ပွဲမှာ ကျိုးပြတ်ခဲ့ရတဲ့

ကုသုမဲ့တဲ့

ပိုင်သူမဲ့တဲ့

စစ်သားဟာ

သူရဲ့ တချောင်းထဲခြေထောက်ကိုစောင့်ရှောက်သလိုမျိုး

မာရီယာ

မလိုချင်ဘူး ဟုတ်စ

မလိုချင်ဘူး

ဟား

အဓိပ္ပါယ်က အခုတခါ

သုံ့မှုန်မှုန်နဲ့ ခေါင်းငိုက်စိုက်

နှလုံးသားကို ယူသွားရတော့မယ်

မျက်ရည်တွေနဲ့ ထွေးပိုက်လို့

သယ်ရလိမ့်

မီးရထားနှင်းကြိတ်

ခံရတဲ့ လက်ကိုကွယ်

ခွေးအိမ်ဆီ

သယ်သွားရှာတဲ့ ခွေးပမာနယ်

နှလုံးသားရဲ့ သွေးနဲ့ လမ်းကို ရွှင်လန်းစေမယ်

အပေါ်အင်္ကျီရဲ့ ဖုံတွေကို ပန်းတို့က နမ်းကြရဲ့

အကြိမ်တထောင်မျှ ဟဲရုဒ်ရဲ့ မင်းသမီး နေက

ပတ္တိဇံဆရာရဲ့ ဦးခေါင်း (ဟောရောဒိ၏ သမီးသစ် ပွဲသဘင်တွင် ကသဖြင့် ဟောရဒ်သည် ဖူးညွတ်သောစိတ်ရှိခဲ့။
ငါသည်သင်တောင်းသမျှကိုပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။ ထိုမိန်းမငယ်တွင် သူ၏အမိတိုက်တွန်းသည့်အတိုင်း ပတ္တိဇံဆရာ
ယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို လင်ဗန်းပေါ်ပေးတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်၏ မင်းကြီးလည်း ယောဟန်၏ဦးခေါင်းကို
ထောင်ထဲမှာ ဖြတ်စေ၏။ ရှင်မသဲခရစ်ဝင် ၁၄/၆-၁၀)

ကမ္ဘာမြေကို ပိုင်းပတ်ကလိမ့်မကွဲ

ငါရဲ့ သက်တန်းနှစ်အရေအတွက်

အဆုံးအထိ ပိုင်းပတ်ကပြီးတဲ့အခါ

သွေးစက်တသန်း လမ်ကြောင်းကလေး ဆန့် သွားမယ်

ငါ့အဖေရဲ့ အိမ်အထိသာ

(မြောင်းတွေထဲ

ညအိပ်ခဲ့ရသမို့) ညစ်ပေကာတက်လာမယ်

ဘေးချင်းယှဉ်ကာရယ်

ငုံ့ကိုင်းထွဲကာ

သူနားထဲပြောပြလိုက်မယ်။

နားထောင်စမ်း ဦးဘုရားသခင်

ခင်ဗျား မပြင်းဘူးလား

မိုးတိမ်ကျောက်ကျောပြင်ထဲ

နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ကြင်နာတဲ့မျက်လုံးတွေနှင့်နေရတာများ

ဒီမယ်သိလား

ကောင်းမှုမကောင်းမှု အသိတရားရဲ့

သစ်ပင်ပေါ်မှာ ချားရဟတ်တည်ဆောက်ရအောင်လား

သဗ္ဗဘူတဆိုတာ ခင်ဗျားကြောင်အိမ်တိုင်းမှာ ရှိပေမယ့်

ညှိုးလျလျ ရှင်ပေတရုတောင်မှ

အဲကာပူ အကန့်မြူးကြွလာချင်ပေမယ့်

စပျစ်ရည်မျိုး စားပွဲပေါ်တင်တားကြမယ်

ပြီးကောင်းကင်ပေါ်က ကင်းတွေနေရာချပြန်ဦးစို့

အမိန့်သာပေး

ကနေ့ ညကိုပဲ

လမ်းမကြီးအားလုံးက အလှဆုံးကောင်မလေးတွေကို

ကျုပ် ခင်ဗျားအတွက် ခေါ်ပေးမယ်။

လိုချင်ပါစ

မလိုချင်ဘူးဟုတ်စ

ခေါင်းကိုခါသလား ဆံပင်စုတ်ဖွားကြီး

မျက်ခုံးဖြူ ရှုံ့သလား

ခင်ဗျားထင်သပ

အဲ- ဟို

ခင်ဗျားနောက်က တောင်ပန်ကားကြီး

အချစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှန်း သိတယ်လို့များ

ကျုပ်လည်းကောင်းကင်တမန် ပဲ ကျုပ်ဖြစ်ဖူးသပေါ့

အမြင်မှာ သကြားချို သိုးကလေးလိုငေးကြည့်လို့

ဆီဗရ ရဲ့နက္ခတ်နဲ့ ထွင်းထုထားတဲ့ ပန်းမန်တွေကိုတော့

မြင်းမတွေကိုလက်ဆောင်မပေးချင်တော့ဘူးပ

အနိစ္စတန်ခိုးတော်ရှင် လက်တစုံကို ခင်ဗျားတီထွင်ခဲ့

လူတိုင်းပဲ

ဦးခေါင်းရှိအောင်လုပ်ပေးခဲ့တယ်

ဘာပြုလို့ ခင်ဗျား မတီတွင်ရတာလဲ

ဒုက္ခမခံစားရဘဲနဲ့

နမ်းပြီးရင်း နမ်းရင်း နမ်းနေနိုင်အောင်တော့

ကျုပ်ထင်ခဲ့တယ် ခင်ဗျားဟာဖန်တီးစွမ်းအားရှင်ဘုရားကြီးလို့

ခင်ဗျားဟာ ပညာမစုံလင် သေးသေးမွှားမွှား ဘုရားပေါက်စလေးပဲ

ဘွတ်ဖိနပ်ထိပ်ထဲက

ဖိနပ်ချုပ်သမား ဓါးကလေး ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီပဲ

တော်ပံကားကား လူဆိုးသူခိုးတို့

ကောင်းကင်မှာ ပုက်လို့နေ

ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်လို့မို့ အမွှေးအတောင်တွေ ထကြွမိ

အမွှေးနံ့ ထုံသင်းနေတဲ့ နင့်ကိုငါ ခုတ်ပိုင်းလိုက်မယ်

ဒီကနေ အလာဆကာအထိ

ခွင့်ပြုပါ

ကျုပ်ကိုမရပ်တန့် ကြန့်

မှားမယ်ကျုပ်

မှန်ချင်လည်းမှန်မယ်

ဒါပေမယ့် ကျုပ်ငြိမ်ငြိမ်နေဖို့ မတတ်နိုင်ဘူး

ကြည့်ကြစမ်း

ကြယ်တွေ ခေါင်းပြုတ်ကုန်ကြပြီ

ကောင်းကင်လည်း လူသတ်ပွဲကြောင့်

သွေးသံရဲရဲ ဖြစ်နေပေါ့

ဟေး ကိုယ့်လူ

ကောင်းကင်ကြီး

ဦးထုတ်ချွတ်လေ

ကျုပ်လာနေပြီ

တိတ်ဆိတ်လို့

စကြဝဠာ အိပ်ပေါ့

ကြယ်အစက်အပျောက်တွေနဲ့

ရောမနားရွက်ကြီး ကိုလက်ပေါ်တင်လို့။ ။

မာယာကျော့စကီး(၁၉၁၄- ၁၅)

၁၆ ခုနှစ်ချဉ်းကပ်လာနေပေါ့ ရုရှားအောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးကြီးသည် ၁၉၁၇ ခုနှစ်မှာ ဖြစ်ပွားခဲ့သဖြင့် မာယာကျော့စကီး ကြိုတင်ပြောဆိုခဲ့သော ၁၉၁၆ ခုနှစ်နှင့် ၁ နှစ်သာကွာခဲ့သည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။

